

Ο Άγιος Νεομάρτυς Απόστολος

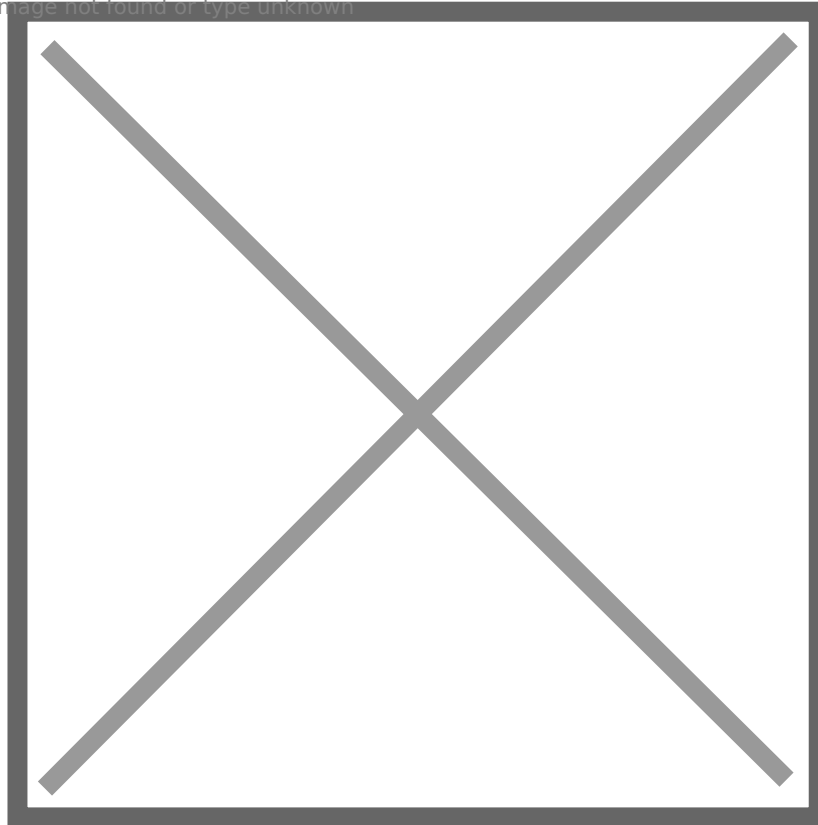
[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)



Μαρτύρησε στην Κωνσταντινούπολη στις 16 Αυγούστου 1686

Ο ένδοξος μεγαλομάρτυς Απόστολος ο Νέος καταγόταν από τον Άγιο Λαυρέντιο του Πηλίου, από ευσεβείς γονείς. Σε ηλικία 15 ετών ορφάνεψε και έφυγε για την Κωνσταντινούπολη όπου εργαζόταν ως υπάλληλος σ' ένα καπηλειό.

Image not found or type unknown



Ενώ ο Άγιος είχε ήδη τέσσερα χρόνια στην Κωνσταντινούπολη, συνέβη το εξής γεγονός στην ιδιαίτερη πατρίδα του. Οι κάτοικοι του Αγίου Λαυρεντίου και της περιοχής, επειδή καταπιέζονταν σκληρά από τη βαριά και άδικη φορολογία, αποφάσισαν να προσφύγουν στους επιτρόπους του Σουλτάνου, η οποία όριζε τα χωριά εκείνα. Πράγματι επέτυχαν κάποια μείωση της φορολογίας και επέστρεψαν. Ο Βοεβόδας όμως όχι μόνο δεν αναγνώρισε τα έγγραφα των επιτρόπων και τα απέρριψε ως πλαστά αλλά συνέλαβε και τρεις από την επιτροπή των κατοίκων, που είχαν πάει στην Κωνσταντινούπολη, τους έδεσε ως κακούργους, τους πήγε ο ίδιος στην Πόλη και ενήργησε να φυλακιστούν ως ένοχοι εσχάτης προδοσίας.

Όταν το έμαθαν αυτό οι συμπατριώτες τους στέλνουν αμέσως στην Πόλη μια επιτροπή σκοπεύοντας να απευθυνθούν στην ίδια τη βασιλομήτορα για να ελευθερώσουν τους δεσμώτες. Καθώς δεν γνώριζαν πώς και πού θα έπρεπε να απευθυνθούν, προθυμοποιήθηκε ο Άγιος να τους βοηθήσει, αφού γνώριζε καλά και την τουρκική γλώσσα. Πήρε μάλιστα ο ίδιος την αναφορά και την έδωσε σε ανώτατο αξιωματούχο του Σουλτάνου. Εκείνος όμως είχε ήδη δεχθεί τις διαβολές του Βοεβόδα του Πηλίου. Διέταξε αμέσως εξαγριωμένος να συλληφθεί ο Άγιος και να παραδοθεί στον Βοεβόδα για να τιμωρηθεί για την αυθάδειά του.

Ο Βοεβόδας διέταξε να τον δέσουν με αλυσίδες και του ζήτησε χαράτσι τεσσάρων ετών για όσο χρόνο έλειπε από το χωριό του. Ωστόσο, επειδή φοβόταν μήπως

προσφύγουν οι υπόλοιποι της επιτροπής στην ίδια τη βασιλομήτορα, σκεφτόταν ν' απολύσει τελικά τους τέσσερις κρατούμενους. Κάποιος όμως συμπατριώτης του Αγίου, ζηλότυπος γέρος, από φθόνο μήπως ένα ασήμαντο και φτωχό παιδί θεωρηθεί ευεργέτης του τόπου του, τον συκοφάντησε ότι αυτός υποκίνησε την όλη υπόθεση και ότι αν τον ελευθέρωνε σίγουρα θα καταμήνυε τον Βοεβόδα στην βασιλομήτορα. Έτσι ο Βοεβόδας διέταξε να τον βασανίσουν σκληρά μέχρι θανάτου.

Ενώ ο Άγιος βασανιζόταν άσπλαχνα κάποια μέρα κατάφερε να ελευθερώσει το ένα του πόδι και προσπάθησε αργοπατώντας να δραπετεύσει. Τον αντιλήφθησαν όμως από τον θόρυβο των αλυσίδων και τον συνέλαβαν. Ο Βοεβόδας ήρθε τότε και άρχισε να τον χτυπά με ένα τσεκούρι. Ο Άγιος του λέγει : τι με χτυπάς με τόση σκληροκαρδία; ή δεν γνωρίζεις ότι είμαι και από σένα και από τους υπηρέτες σου καλύτερος; Αυτό θεωρήθηκε ομολογία πίστεως στο ισλάμ, ότι δήθεν ο Άγιος έλεγε πως είναι καλύτερος μωαμεθανός από αυτούς και αμέσως ο Βοεβόδας διέταξε να περιτμηθεί.

Ο Άγιος αντιστεκόταν γενναία λέγοντας : εγώ Χριστιανός είμαι και δεν αρνούμαι την αγία μου πίστη. Τον βασάνισαν τότε και τον έκλεισαν στη φυλακή των κακούργων. Κατόπιν τον οδήγησαν στον ανώτατο θρησκευτικό ηγέτη των μουσουλμάνων και τους άλλους αξιωματούχους οι οποίοι άρχισαν με κολακείες και υποσχέσεις για αξιώματα, πλούτη, τιμές την προσπάθεια για εξισλαμισμό. Επειδή ο Άγιος έμενε σταθερός στην πίστη του τον οδήγησαν στο βεζύρη, ο οποίος προσπάθησε και αυτός με τη σειρά του να εξισλαμίσει τον μάρτυρα με ακόμα μεγαλύτερες υποσχέσεις.

Ο Άγιος ούτε καν πρόσεχε τα λόγια τους αλλά τους έλεγε μην αργοπορείτε και χάνετε τον καιρό σας, ό,τι είναι να κάνετε κάντε το γρήγορα. Οποιονδήποτε θάνατο και αν μου δώσετε θα τον δεχθώ προθυμότατα. για χάρη του Χριστού μου Μην αργοπορείτε λοιπόν. Θέλετε να με κάψετε; να μαζέψω εγώ τα ξύλα και να ετοιμάσω την φωτιά. Θέλετε να με απαγχονίσετε; να ετοιμάσω με τα ίδια μου τα χέρια τη θηλειά. Θέλετε να με αποκεφαλίσετε; δώστε μου το ξίφος να το ακονίσω εγώ όσο χρειάζεται.

Μη μπορώντας να τον ανεχθούν άλλο διέταξε ο βεζύρης τον αποκεφαλισμό του. Αφού όλη εκείνη τη νύχτα τον βασάνισαν, πριν ακόμη ξημερώσει τον οδήγησαν στον τόπο της εκτέλεσης. Κάποιους Χριστιανούς που συνάντησαν τους χαιρέτισε ταπεινά και ζήτησε να τον συγχωρήσουν. Εκείνοι κατάλαβαν τον λόγο, ακολούθησαν φοβισμένοι από μακριά και υπήρξαν αυτόπτες μάρτυρες του τέλους του. Στην πύλη του Γενή τζαμιού προς τον Κεράτιο ο Άγιος γονάτισε και περίμενε τον δήμιο. Οι άπιστοι προσπάθησαν και αυτή την τελευταία στιγμή να κάμψουν το φρόνημά του, μάταια όμως. Ο δήμιος για να κάνει οδυνηρότερη την εκτέλεση τον

χτύπησε τρεις φορές στο λαιμό με το ξίφος και μετά αρπάζοντας με το αιμοβόρο του χέρι τα μαλλιά του Αγίου τον αποκεφάλισε. Ήταν δεκαεννέα ετών.

Ενώ το εκτελεστικό απόσπασμα καθόταν λίγο πιο πέρα από το Άγιο λείψανο, ένα αστέρι από τον ουρανό κατέβηκε, στάθηκε πάνω από το Άγιο λείψανο και σχημάτιζε σταυρό. Συγχρόνως πλήθος ανθρώπων εμφανίστηκε και περικύκλωνε τον μάρτυρα. Νομίζοντας ότι το πλήθος εκείνο είναι Χριστιανοί που ήρθαν να κλέψουν το λείψανο όρμησαν κατά κει αλλά πλησιάζοντας δεν είδαν τίποτα πέρα από το ιερό σώμα του Αγίου.

Επειδή ξημέρωνε και άρχισε η κίνηση, φοβήθηκαν οι εκτελεστές μήπως αντιληφθούν οι Χριστιανοί τι συνέβαινε και ζητήσουν να πάρουν τον Άγιο να τον θάψουν και να τον τιμούν. Έριξαν αμέσως το σώμα στη θάλασσα, την δε κεφαλή πήγαν στον βεζύρη ως απόδειξη της εκτέλεσης.

Το Άγιο λείψανο αντί να βυθισθεί βγήκε πλέοντας από τον Κεράτιο αλλά μένει άγνωστο το που προσορμίστηκε. Την αγία κεφαλή ζήτησαν μέσω του Πατριαρχείου οι Χριστιανοί που είχε συναντήσει ο Άγιος στο δρόμο, για να την θάψουν δήθεν. Την έβαλαν σε αργυρή θήκη και την κατέθεσαν στον ιερό ναό του Αγίου Δημητρίου στα Ταταύλα.

Αργότερα ο Δοσίθεος Σελευκείας, συμπατριώτης του μάρτυρος, την έστειλε στην ιδιαίτερη πατρίδα του, στο σπίτι του, που είχε ανοικοδομηθεί σε ναό, μετά από θαυμαστή προτροπή του ίδιου του Αγίου.